

Teşkilât-ı Mahsûsa uydurması

Kendisi bir “Atatürkçü tarihçi” olarak bilinen Cemal Kutay (1909-Şubat 2006), bundan kırk küsür yıl önce karanlık kuyuya bir taş attı. İşte o taşı, kırk akıllı, kırk yıldır bir türlü çıkaramadı gitti.

Aynı zamanda bir “yalancı tarihçi” olan Kutay’ın kuyuya attığı taştan kastımız, onun Said Nursî hakkında söyledikleri ve ileri sürmüş olduğu bazı iddialardır.

O iddialarından biri de şudur: “Said Nursî, Osmanlı Teşkilât-ı Mahsûsa üyesidir. Aynı zamanda, bir denizaltı ile Trablusgarb’a (Libya) giderek, orada Cihad Fetvâsı’nı dağıtmıştır.” Gûyâ, kendisi Emirdağ’a giderek, bütün bunları orada bizzat Said Nursî’den dinlemiş imiş... Külliyan yalan, yanlış, uydurma ve düzmecedan ibaret şeyler bunlar.

Ne var ki, onun bu yüzde yüz yalan ve uydurmadan ibaret olan iddiaları 1970-80’li yıllarda Yeni Asya’da da neşredildiği için, tahkiksiz giden bazı art niyetli kimseler, adeta dört elle o yalanlara sarılıyor. Sarılmakla kalmayıp, fırsat buldukça temcit pilâvı gibi ısıtıp ısıtıp gündeme getiriyorlar. Aynen, geçen gün Türkiye gazetesinde yapıldığı gibi... Oysa, Kutay, o iddialarının hiçbirine belge, delil, ispat getiremedi.

Kutay hayatta iken, burada söylediklerimizin tamamını dile getirdik. Bunları kendisine muhtelif vesilelerle ilettik. Hiç cevap vermedi, veremedi... Dahası, 2000’lerin başında Ali Kırca’nın yönettiği atv’de “Siyaset Meydanı”na çıkan Kutay’a, “Türkçe İbadet Tartışması” isimli kitapçıkta onunla ilgili söylediklerimiz açıkça soruldu. Yine cevap vermedi; hatta, o konuya hiç girmek istemediğini de üzülerek belirtti.

* * *

Mütefekkir Cemil Meriç’i 1985’teki bir ziyaretimizde, kendisine Cemal Kutay’ın Said Nursî hakkında yazdıklarını sorduk. Aynen şu cevabı verdiler: “Cemal Kutay’ın yaptığı çalışmaya gelince... Kutay, söz konusu kitabında Said Nursî’yi değil, kendini anlatıyor. Maalesef öyle... Keşke böyle bir çalışma hiç yapılmıyaydı, böyle bir kitap hiç yayınlanmasaydı. Bediüzzaman Said Nursî’ye ve dâvâsını anlatmaktan çok uzak bir kitap müsveddesidir bu. Faydadan çok, zararı olduğu kanaatindeyim...” (Yeni Asya, 28.06.2008)

Cemil Meriç, hayatta iken tam olarak anlayamadı, ne yazık ki... Ancak, aradan geçen zaman, onun ne kadar haklı olduğunu daha da belirgin hale getirdi.

“Türkçe ibadet” aşkıyla yanıp tutuşan Atatürkçü Kutay ise, tarihçiliğinden çok, yalancılığıyla kayıtlara geçti.

Bizim de kendi çapında yaptığımız araştırma ve tesbitlere göre, yıllar yılı yüzde yüz yalan yere Emirdağ’a gittiğini, orada günlerce ve saatlerce Said Nursî ile görüşüp konuştuğunu, hatta uzun uzun röportaj yaptığını yazdı, söyledi, durdu...

Aşağıda açıkça anlaşılacağı gibi, gerçekten de, Kutay'ın, bu konuda yazıp söylediklerinin tamamı hayaliydi, uydurmaydı, yalan ve yanlış şeylerdi.

İşte, tam bu noktada, arşivdeki bir yazıdan iktibas yapmak istiyoruz. 6 Aralık 2006 tarihli köşemizde "Teşkilât-ı Mahsûsa yalancıları" başlığı altında şunları yazmışız:

* * *

Tarihçiliğinden ziyade yalancılığıyla iz bırakan Cemal Kutay'ın en büyük yalanlarından biri, Said Nursî'nin Teşkilât-ı Mahsusacı olduğunu iddia etmesiydi.

Evet, bu iddia büyük ve sunturlu bir yalandan ibarettir. Çünkü, hiçbir zaman ve hiçbir yerde bu iddiasını belgeleyemedi.

Fakat, iddia sahibi de öylesine usta ve tecrübe kazanmış bir yalancı idi ki, pekçok insanı kolaylıkla aldatırdı.

Kutay'ın yine pekçok kişiye yutturduğu bir diğer yalanı da, 1953 yılı baharında Emirdağ'a giderek Said Nursî ile saatlerce, hatta günlerce görüşüp röportaj yaptığını söylemesiydi. Tıpkı diğeri gibi, bu iddiasının da hiçbir zaman ve hiçbir yerde ne belgesini ("Elimde bilet var, belge var" diyordu) gösterebildi, ne de bir tek şahidini...

Oysa, Said Nursî, yanında asgarî bir talebesi, yahut bir şahidi olmadan hiç kimse ile bir konuyu görüşmez, konuşmazdı. Nerede kaldı saatlerce ve günlerce görüşüp, üstelik bir de röportaj vermesi... Doğrusu, Kutay'dan başka hiç kimse böyle bir görüşmeyi nakletmiyor, böyle bir röportajdan söz etmiyor. Demek ki, Kutay bu her iki konuda da yalan söylüyordu; okuyucusunu ustalıklı manevralarla aldatıyordu. Nitekim, katıldığı bir radyo programında, belki de ağzından kaçırarak "Said Nursî ile hayalî röportaj yaptığını" itiraf etti.

Vaktiyle, Bediüzzaman Said Nursî'yi (hâşâ) eski bir "istihbarat ajanı" gibi göstermeye çalışan Atatürkçü Cemal Kutay'ın yalanlarını, onun gibi düşünenlerin suratına vurmaya devam ediyoruz.

2006'da ölen Kemalist Kutay, aslında daha hayatta iken konuştuğu bir radyo programında, bizzat kendisi şok itiraflarda bulundu. Meselâ dedi ki: "Doğrusunu isterseniz, ben gidip Said Nursî'yi ziyaret etmiş, görüşüp röportaj yapmış falan değilim. Ben hayalî bir röportaj yaptım; fakat, sanki bizzat görüşmüşüm gibi yazdım."

İşte, onun bu itirafını konu edinen haftalık Aktüel dergisi bile, Kutay'la "Vay kandırıkçı dede vay!" diye resmen dalgasını geçti. (NOT: Konuyla ilgili olarak, o zaman biz de "Hangi Kutay yalan söylüyor?" başlıklı bir yazı yazdık. Bu yazımız, Sn. Hasan Sutay tarafından doğrudan kendisine hatırlatıldı, iletildi. Ancak, yine hiç cevap vermedi, daha doğrusu veremedi.)

Yine, hayatta olduğu zamanlarda, bizim gibi daha başkaları da (meselâ Prof. Şerif Mardin) inandırıcı olabilmesi için, Said Nursî hakkındaki şu meşhûr "Teşkilât-ı Mahsûsa üyeliği" iddiasını mutlaka belgelendirmesi gerektiğini sorup söylemesine rağmen, Kutay yine oralı olmadı.

Bu arada önemli bir konuyu hatırlatmakta fayda var: 2004'te, Erkan Mumcu'nun Kültür Bakanlığı zamanında "Fotoğraflarla Necip Fazıl Sergisi" açıldı. Mumcu, sergide kullanılan orijinal bazı fotoğrafların MİT'ten alındığını söyledi. Konu, gündemi meşgul etti ve bir süre tartışıldı. İşte, tam bu esnada önemli açıklamalarda bulunan eski istihbaratçı Yılmaz Çetin, Millî İstihbarat Teşkilâtı'nın tarihçi Cemal Kutay'a Said Nursî hakkında yazması için belgeler verdiğini söyledi.

Bu da gösteriyor ki, Kutay, Bediüzzaman Said Nursî hakkında kendi bilgilerinden yola çıkarak değil, daha çok "siparişe dayalı" olarak bazı yazılar yazmış. Dolayısıyla, onun yazdıklarını doğru tarihî bilgiler cümlesinden kabul etmek mümkün değil.

1998'de yayınlanan bu kitapçıkta, Cemal Kutay'ın yalan ve düzmecelerini tek tek ortaya koymaya çalıştık.

Kaldı ki, Kutay'ı tarih ilmi noktasında ciddiye alan bir tarih âlimi de yoktur. Olsa olsa, Kutay'ı güvenilir bir tarihçi olarak görüp ona bilerek, yahut bilmeyerek aldanan silik şahıslardan söz edilebilir ancak.

Bu işte bir “Kast-ı mahsûsa” var

Kutay, bilhassa 1960’lı yılların ortalarından itibaren, Said Nursî ile ilgili bazı şeyleri yazmaya ve bunları dindar camiada pazarlamaya başladı: Teşkilât-ı Mahsusa reisi Eşref Sencer Kuşçubaşı (1872-1964) ile birlikte Said Nursî’yi gidip ziyaret ettiği ve röportaj yaptığı şeklindeki sunturlu yalanlarını ise, merhum Kuşçubaşı’nın vefatından sonra yazdı. Tâ ki, yalanları ortaya çıkmasın...

Kutay’ın şu iki büyük yalanına maalesef biz de kısmen ve muvakkaten aldandık. Yani, onun Teşkilât-ı Mahsusa’ya dair iddiasına ve “Emirdağ’a gidip Said Nursî ile görüştüm” demesine bir derece aldandık.

Sakin, “Olmaz öyle şey” diyerek meseleyi basite indirgemeyin. Elbette oluyor; olmuş ve olabilir de... (Mü’min aldanır, fakat aldatmaz.) Şükür ki, yalanlarının farkına vardık ve aldanmaktan çabuk kurtulduk.

Fakat, Kutay’ın söz konusu yalanlarına ayrıca bilerek inananlar var ve her fırsattan bunları bir “kast-ı mahsusa” ile işliyorlar.

Tıpkı, Kanal D’nin “Sağır Oda”sında işlendiği gibi... Orada geçen Pazar günü (Aralık 2006) bölümünde, adeta Said Nursî’nin Teşkilât-ı Mahsusa bağlantısı kesinmiş gibi, koskoca bir yalan uyduruldu. Bu tv dizisinin “konsept danışmanlığı”nı yapan kişi, popüler kitap “Beyaz Müslümanlar: Efendi” kitabının yazarı Soner Yalçın.

Soner Efendi, Said Nursî ile ilgili olarak, gerek kitapta yazdıklarında ve gerekse söz konusu dizi filmdeki vurgularında olsun, tam anlamıyla bir yanlışın içinde bulunuyor.

Bu yanlışlarını, adı geçen kitabın piyasaya henüz çıktığı günlerde tek tek yazdık ve bunları kendisine de ilettik. Ancak, tıpkı Kutay gibi o da hiç oralı olmadı, olmuyor. Bildiğini okumaya aynen devam ediyor.

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki, ortada “kasten çarpıtma” diye bir vak’a var. Bu, bir cihetiyle “ümitsiz vak’a”dır. Nitekim, Kutay da kasdî hatasını düzeltmeden göçüp gitti.

Hem büyük bir âlim, hem büyük bir vatanperver olan Bediüzzaman Said Nursî, bütün hayatı boyunca türlü iftiralara uğradı, saldırılara mâruz kaldı, sürgüne gönderildi, mahkemeden mahkemeye sevk edildi, zindanlara atıldı, aç-susuz bırakıldı, defalarca zehirlendi, seyahat hürriyeti engellendi, hatta mezarında dahi rahat bırakılmadı.

Bütün bu sıkıntılara rağmen, yine de altı bin sayfayı aşan muazzam bir tefsir telif ederek ve binlerce ahlâklı talebe yetiştirerek bu fâni dünyaya vedâ eyledi.

Esasen, sadece bu noktaları düşünen bir kimse, eğer hak, hukuk, vicdan çizgisinden sapmamışsa, o zâtın aleyhinde bulunmaz, onu karalamaya çalışmaz ve eserlerini bozmaya, yahut çürütmeye teşebbüs bedbahtlığına düşmez.

Ne var ki, öyle dehşetli bir zamanda yaşıyoruz ki, bilerek ve kasten aleyhtarlık meyli ve teşebbüsü içine girenler oluyor. Tıpkı, zehirlenmekten lezzet alan yılanlar, çiyenler, akrepler gibi...

İşte, şimdiki konumuz olan Said Nursî’nin eski bir istihbarat ajanı gibi gösterilmesi yönündeki çabalar da, aynen o zehirli mahlûkların tabiatını andırıyor.

Oysa, konuyu tahkik eden bütün vicdanlı insanlar da biliyorlar ki, Said Nursî, yazdığı, yaptığı ve inandığı hiçbir meselede sözünü esirgemiş değil. Her nereye ne maksatla gitmiş ise, onu da bir şekilde zikretmiş ve asla gizleme cihetine gitmemiştir; dahası, kaydolduğu bir teşkilâtı, yaptığı bir işi veya söylediği bir sözü asla gizleme ihtiyacını duymamış ve bu tarz bir davranışta bulunmaya tenezzül etmemiştir.

Ömrünün son yıllarını “Türkçe İbadet” çalışmasıyla geçiren Cemal Kutay, o hasretini gerçekleştirilemeden gitti.

Buna rağmen, Kemalistler ve bazı karanlık mihraklar tarafından görevlendirilmiş olan Cemal Kutay gibi kişiler, evet bir “kast-ı mahsûsa” ile suyu bulandırmaya vargücüyle çalışmıştır. Aslında gerekli cevabı da almış, ama o bildiğini okumaya yine devam etmiştir. Tabii, görevi gereği.

“Kutay” ismi indeksten de silindi

Cemal Kutay’ın Said Nursî ile görüşüp uzun uzun röportaj yaptığına ve Bediüzzaman’ın Teşkilât-ı Mahsusa üyesi olduğunu iddia ettiğine dair bilgiler, daha çok 1970’li yıllarda basılmış kitaplarda mevcut. O kitaplardan bazılarında imzası bulunanlardan biri de N. Şahiner’dir: Son Şahitler, Aydınlar Konuşuyor ve Bilinmeyen Taraflarıyla Bediüzzaman Said Nursî gibi eserlerinin ilk baskıları...

Ancak, muhterem Şahiner, eserlerinin daha sonraki baskılarında Cemal Kutay kaynaklı bilgilerin tamamını çıkarıp attı. Öyle ki, Kutay’ın ismi kitapların indeks kısmından dahi silinip atıldı. Zira, hiçbir yönünü gizleme ihtiyacını duymayan Said Nursî ile ilgili olarak, Kutay’ın bütün o yazıp söylediklerinden şüphe edildi. Dolayısıyla, güvensiz bulunarak üstü silindi.

Ama maalesef, bütün bu gerçeklere rağmen, Kutay’ın yalan ve yutturmacalarına hâlâ itimat edenler ve itibar gösterenler var. Bunların bir kısmını, yine “ümitsiz vak’a” cümlesinden saymaktan başka çare görünmüyor. Zira, yalan, uydurma ve düzmece bilgileri tekrarlamakta ısrar, hatta inat edip duruyorlar.

Son olarak, insaf sahiplerine tavsiyemiz şudur: Said Nursî ile ilgili konularda—şayet ellerinde bir belge yoksa—başkasından değil, doğrudan Said Nursî’nin kendi otobiyografisinden ve telif etmiş olduğu 6000 sayfalık eserlerinden yararlansınlar. Hakperestlik, hakşinanlık, bu işin böyle yapılmasını gerektirir.